

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Milli Eğitim Bakanı Yusuf TEKİN tarafından Anayasa'nın 98 inci ve İçtüzüğü'nün 99 uncu maddeleri gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ve talep ederim. 16.04.2026

Meral DANIŞ BEŞTAŞ
Erzurum Milletvekili

14 Nisan 2026 tarihinde Siverek'te bir lisede, 15 Nisan 2026 tarihinde ise Kahramanmaraş'ta bir ortaokulda meydana gelen silahlı saldırılar sonucunda çok sayıda öğrenci ve eğitim emekçisi yaralanmış, Kahramanmaraş'taki saldırıda öğrenciler ve bir öğretmen yaşamını yitirmiştir. Yine Tarsus'ta bir lisede bir öğrencinin okula silahla girdiği tespit edilmiştir. Bu olayların kısa zaman aralığında ve benzer biçimde gerçekleşmiş olması, söz konusu şiddet eylemlerinin münferit değil, daha derin ve yapısal sorunların bir yansıması olduğunu ortaya koymaktadır.

Eğitim kurumları, çocukların yalnızca akademik gelişimlerinin değil; aynı zamanda sosyal, duygusal ve psikolojik gelişimlerinin de güvence altına alındığı kamusal alanlardır. Ancak yaşanan bu olaylar, okulların güvenliğine, öğrencilerin psikososyal destek mekanizmalarına erişimine ve eğitim sisteminin kapsayıcılığına ilişkin ciddi soru işaretleri doğurmuştur.

Özellikle faillerin öğrenci ya da eski öğrenci olması; okul içi rehberlik hizmetlerinin yeterliliği, risk altındaki çocukların erken tespiti ve eğitim sistemiyle bağın kopmasının önlenmesine yönelik politikaların etkinliği konusunda önemli eksiklikler bulunduğunu düşündürmektedir.

Bununla birlikte, bireysel silahlanmanın yaygınlığı ve ateşli silahlara erişimin görece kolaylığı, bu tür olayların ölümcül sonuçlar doğurmasında belirleyici bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Çocukların ve gençlerin silahlara erişimini engelleyecek etkili denetim mekanizmalarının bulunup bulunmadığı da kamuoyunda ciddi bir tartışma konusu haline gelmiştir.

Diğer yandan; çocukların eğitim dışına itilmesi, güvencesiz çalışma koşullarına yönlendirilmesi, sosyal destek mekanizmalarından yeterince yararlanamaması ve aile içi ya da çevresel risk faktörleri, şiddet eğilimlerinin ortaya çıkmasında ve derinleşmesinde önemli rol oynamaktadır.

Şüphesiz okullarda güvenlik politikalarının yeterliliği, psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetlerinin yaygınlığı ve etkinliği, risk altındaki çocukların erken tespiti ve izlenmesi, eğitimden kopuş ve çocukların işçileştirilmesi gibi olguların etkileri, bireysel silahlanma ve silaha erişim yolları, kurumlar arası koordinasyon ve veri paylaşımı eksiklikleri gibi başlıkların bütüncül bir yaklaşımla ele alınması gerekliliği de kendini dayatmaktadır. Yaşanan bu olaylar, yalnızca güvenlik meselesi değil; aynı zamanda

eğitim, sosyal politika ve çocuk koruma sistemlerinin birlikte değerlendirilmesini zorunlu kılan çok boyutlu bir kriz alanına işaret etmektedir.

Bu çerçevede;

1. Türkiye genelinde okullarda görev yapan rehber öğretmen/psikolojik danışman sayısı nedir? Öğrenci başına düşen psikolojik danışman oranı kaçtır? Bu oran uluslararası standartlarla karşılaştırıldığında ne durumdadır?
2. Okullarda öğrencilerin şiddet eğilimini, dışlanmışlık hissini veya riskli davranışlarını erken tespit etmeye yönelik uygulanmakta olan sistematik bir tarama ve izleme mekanizması var mıdır?
3. Siverek ve Kahramanmaraş'ta yaşanan olayların ardından ilgili okullarda idari ve psikososyal açıdan herhangi bir ihmal ya da eksiklik tespit edilmiş midir?
4. Okullarda güvenlik personeli bulundurulmasına ilişkin mevcut politika nedir? Türkiye genelinde kaç okulda özel güvenlik görevlisi bulunmaktadır?
5. Okul binalarına giriş-çıkışların denetimi, X-ray, kamera ve benzeri güvenlik önlemleri açısından mevcut durum nedir?
6. Öğrencilerin okula aidiyet duygusunu güçlendirmeye yönelik sosyal, kültürel ve psikolojik destek programları yeterli midir? Bu konuda yeni bir eylem planı hazırlanmakta mıdır?
7. Eğitim dışına itilen, devamsızlık yapan veya sistemle bağı zayıflayan öğrencilerin yeniden eğitime kazandırılmasına yönelik hangi mekanizmalar uygulanmaktadır?